

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Evy Rybářové v právní věci žalobce: **Ing. J. Š.**, bytem M., proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj ČR** se sídlem Praha 1, Staroměstské náměstí 6, **za účasti:** S. V., bytem M., v řízení zastoupeného JUDr. Ludmilou Krejčí, advokátkou se sídlem Brno, Starobrněnská 13, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 25.8.2011, č.j. 17043/201-31-4**

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 25.8.2011 čj: 17043/2011-31-4 **s e z a m í t á.**
- II. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17.9.2010 čj: JMK 106318/2010 sp.zn. S-JMK 106318/2010/OUPSŘ a proti rozhodnutí Městského úřadu Mikulov ze dne 8.6.2010, čj: MÚMI 10025279 sp.zn. STÚ/18650/2009/ONDO **s e o d m í t á.**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 25.8.2011, č.j. 17043/201-31-4, kterým k podanému rozkladu S. V. zrušil rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 11.3.2011, čj: 44261/2010-83/2937 a přezkumné řízení zastavil. Rozhodnutím ministerstva ze dne

11.3.2011 bylo ve zkráceném přezkumném řízení výrokem I. zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, čj: JMK 106318/2010, sp.zn.: S-JMK 106318/2010/OÚPSŘ ze dne 17.9.2010, kterým byla změněna část výroku rozhodnutí Městského úřadu Mikulov, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 8.6.2010, čj: MUMI 10025279, sp.zn. STU/18650/2009/ONDO, ve zbytku bylo toto rozhodnutí potvrzeno a odvolání účastníka řízení Ing.J. Š. zamítnuto; výrokem II. bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Mikulov, odboru územního plánování a stavebního řádu čj: MUMI 10025279, sp.zn.: STU/18650/2009/ONDO ze dne 8.6.2010, kterým byla k žádosti odvolatele dodatečně povolena stavba zvaná „lisovna s pobytovou místností“ na pozemku parc.č. 3281/16 v k.ú.Mikulov na Moravě a věc vrácena Městskému úřadu Mikulov; a výrokem III. bylo určeno, že účinky rozhodnutí vydaného ve zkráceném přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci.

Žalobce namítá, že rozhodnutí Krajského úřadu ze dne 17.9.2010 mělo legalizovat stavbu p.č. 3281/16 provedenou v rozporu se stavebním povolením č. 475/2005. S. V. spolu se synem užívá tuto nezakladovanou jinou stavbu od podzimu 2008 k trvalému bydlení. Žalobce poukazuje na to, že se příslušná stavba nachází částečně na pozemku p.č. 1403 a také částečně přímo na podzemní stavbě stejného p.č., a to bez předchozího upravení majetkoprávních vztahů. S. V. tak využívá jako podpůrnou konstrukci část podzemní stavby p.č. 1403 a nebyla tak splněna podmínka č. 3 stavebního povolení č. 405/2005, respektování stavby p.č. 1403. Pro vyvinění ze způsobené škody na podzemní stavbě p.č. 1403 stavebníkem stavby p.č. 3281/16 slouží v GP č. 2475-265/2008 ze dne 18.12.2008 (pro vložení stavby do KN) stále uváděná vyvíňovací – jen fiktivní nezastavěná proluka šíře půl metru mezi pozemky a stavbami p.č. 1403 a 3281/16. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení dodatečného stavebního povolení na stavbu p.č. 3281/16/3281/22 a dosáhnout odstranění této stavby na náklady stavebníka, neboť její existence neumožňuje dosáhnout uspokojivé sanace stavby žalobce p.č. 1403 poškozené vlastníkem stavby p.č. 3281/16/3281/22. Existence cizí stavby na jeho pozemku mu také brání pozemek svobodně užívat, např. jej zastavět stavbou lisovny.

Žalobce namítá, že v souhrnu jde:

- o jinou stavbu stavěnou pro trvalé bydlení v lokalitě určené územním plánem pro stavbu vinných sklepů a garáží, která je od listopadu 2008 trvale obývána
- záměrné vyměření pozemku p.č. 3281/16 přes pozemek a podzemní stavbu p.č. 1403, záměrné neurčení hranice stavby a pozemku p.č. 1403
- bezdůvodné pozměnění katastrální mapy dané lokality /přesun p.č. 1403 k p.č. 1402 a to vynecháním pozemku p.č. 3281/1 mezi p.č. 1403 a p.č. 1402 /
- účelové zřízení vyvíňovací – jen fiktivní proluky uváděné mezi pozemky a stavbami p.č. 1403 a 3281/16 a vydávané za část pozemku p.č. 3281/17, i když část se nachází v půdoryse stavby p.č. 1403
- účelové vydání stavebního povolení č. 475/2005 pro stavbu p.č. 3281/16 jen na pozemku stejného p.č. i přes argumentaci vlastníků p.č. 1403, že zamýšlená stavba zasahuje zjevně do půdorysu stavby p.č. 1403, a tedy i jejich pozemku v šíři asi 2 metry
- nerespektování stavebního povolení č. 475/2005 (podmínka č. 3) o postavení části stavby p.č. 3281/16 i přímo na klenbě sklepa p.č. 1403 a poškození této stavby, zastavění vyvíňovací – jen fiktivní proluky šíře půl metru uváděné mezi uvedenými pozemky a stavbami

- nikdy se nevedlo žádné řízení ve věci přístavby lisovny s pobytovou místností na p.č. 3281/17
- po doložení materiálů vypracovaných Ing. L. D., odpovědným zeměměřickým inženýrem potvrzujícím všechny geometrické plány v této kauze, ve kterých uvádí, že část stavby p.č. 3281/16 stojí nad klenbou podzemní stavby p.č. 1403 přichází stavební úřad s tvrzením, že stavba p.č. 3281/16 je v části nad klenbou stavby p.č. 1403 provedena konzolovitým vynesemím konstrukce samotné stavby p.č. 3281/16, že tedy nedošlo ke kontaktu se stavbou p.č. 1403, že nejsou omezena vlastnická práva majitele pozemku a stavby stejného p.č. Zhotovení nepravdivého GP č. 2475-265/2008 ze dne 18.12.2008 pro vložení stavby p.č. 3281/16 do KN, který stále vykazuje existenci vyvíňovací – jen fiktivní proluky vydávané za část pozemku p.č. 3281/17
- vydání dodatečného stavebního povolení (rozhodnutí stavebního úřadu č. 403/2010/opět účelově jen na stavbu na pozemku p.č. 3281/16)
- účelové uzavření smlouvy o právu stavby na pozemku p.č. 3281/17 – nikdy se nepřipustilo zastavění celé vyvíňovací – jen fiktivní proluky uváděné mezi pozemky a vydávané za část pozemku p.č. 3281/17.

Žalobce poukazuje na to, že z mapy platné ke dni 1.1.1958 je vidět, že mezi pozemky p.č. 1402 a 1403 je pozemek 3281 a také zde jasně vyplývá plocha od p.č. 1402 vzdálenější hranice p.č. 1403. V současně používané mapě je mezi p.č. 1402 a 1403 část pozemku p.č. 3281 vynechána a od p.č. 1402 vzdálenější hranice p.č. 1403 je posunuta blíže k p.č. 1402. Současně se mezi p.č. 1403 a p.č.3281/16 nachází vyvíňovací proluka – jen fiktivní proluka šíře 0,5 metrů (údajně jen část pozemku p.č. 3281/17).

Žalobce poukazuje na to, že poté, co zemřela jeho matka B. K., stal se majitelem pozemku a stavby p.č. 1403 s tím, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 28.1.2010. Dále pak žalobce poukázal na znění stavebního povolení ze dne 26.8.2005, č. 475/2005, které uvádělo pro stavbu nazvanou „lisovna s pobytovou místností“ jako stavební pozemek p.č. 3281/16 a 3281/3. Pokud je zde uvedeno, že v průběhu řízení nebyly vzneseny námítky účastníků řízení, není to pravda, neboť vlastníci stavby p.č. 1403 a příslušného pozemku stavbou zastavěného stejného p.č. nikdy nesouhlasili s provedením stavby p.č. 3281/16 na jejich pozemku p.č. 1403 a na jejich stavbě p.č. 1403. Tuto skutečnost dokládá sdělení č. 34/2005, zápisem sepsaným na stavebním úřadu dne 11.7.2005-nesouhlas s provedením stavby 3281/16-uvedeno překrývání sklepa zamýšlenou stavbou cca 2 metry. Stavebník stavbu p.č. 3281/16 postavil a zastavěl i vyvíňovací – jen fiktivní proluku. Nacházejí se na GP 1151-334/96 a na výkrese situace stavby mezi p.č. 3281/16 a 1403. Postavením stavby přímo na části podzemní stavby p.č. 1403 došlo ke značnému poškození této stavby, což posoudil soudní znalec Ing.K. Č. Dále žalobce poukazuje na to, že pro legalizaci zastavění vyvíňovací proluky šíře půl metru uzavřel dne 18.1.2010 místostarosta města Mikulova pan E. K. smlouvu o právu stavby na pozemku p.č. 3281/17 a to pro stavbu nazvanou „přístavba lisovny s pobytovou místností“. Stavební úřad ale nikdy žádné řízení ve věci stavby nazvané „přístavba lisovny s pobytovou místností“ nevedl. Tvrdil, že uvedené stavební řízení je součástí řízení o vydání dodatečného stavebního povolení, což žalobce nechal na příslušnou kopii napsat a potvrdit.

Žalobce dále poukázal na to, že v rámci mimořádného opravného prostředku odbor územně a stavebně právní III. Ministerstva pro místní rozvoj svým rozhodnutím ze dne 11.3.2011 ve zkráceném přezkumném řízení výrokem I. zrušil rozhodnutí krajského úřadu

ze dne 17.9.2010 a výrokem II. zrušil rozhodnutí stavebního úřadu a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. Rozhodnutím krajského úřadu ze dne 17.9.2010 byla v odvolacím řízení změněna část výroku stavebního úřadu ze dne 8.6.2010, jímž byla S. V. dodatečně povolena stavba nazvaná „lisovna s pobytovou místností“ na pozemku p.č. 3281/16, ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto. Toto rozhodnutí mělo zlegalizovat stavbu p.č. 3281/16 provedenou v rozporu se stavebním povolením č. 475/2005. S. V. užívá tuto nezakladovanou stavbu od podzimu 2008 k trvalému bydlení. Podle odvolání, které mu bylo pod čj: 17043/201-31-4 ministrem pro místní rozvoj vyhověno napadeným rozhodnutím. Žalobce se domáhá zrušení všech tří napadených rozhodnutí, tj. jak rozhodnutí ministra vnitra o rozkladu, rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17.9.2010 i rozhodnutí Městského úřadu Mikulov ze dne 8.6.2010. Čili žalobce následně svou žalobu doplnil tak, že uvádí, že z fotodokumentace na příloze č. 29 je patrné, že

- a) pozemek p.č. 3281/16 byl vyměřen přes boční šiknou opěrnou zeď stavby p.č. 1403, kterou stavebník před zahájením stavby odstranil. Pravá hranice počátku této zdi určovala pravou hranici podzemní stavby – zemního sklepa p.č. 1403. Trubka při levém horním okraji určovala osu zemního sklepa p.č. 1403.
- b) Je patrné, že se na snímku nikde nenachází „žel.trubka“ jak je tvrzeno v GP č.1151-334/96 ze dne 19.8.1996. Nelze tedy podle žalobce jednoznačně hovořit o řádném oddělení pozemku p.č. 3281/16, ale o úmyslném vyměření pozemků p.č. 3281/16 přes pozemek a podzemní stavbu p.č. 1403.
- c) OÚPSŘ MÚ Mikulov muselo být od počátku jasné, jaké skutečné poměry v dané lokalitě jsou. Toto dokládal i svým tvrzením, že stavba zemního sklepa p.č. 1403 zasahuje stavebníkovi stavby p.č. 3281/16 do jeho pozemku a odmítal argumentaci, že pozemek p.č. 3281/16 byl vyměřen přes pozemek a pozemní stavbu p.č. 1403.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě nejprve konstatoval průběh případu a uvedl, že po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí ministerstva ministr konstatoval, že charakter námítky, že předmětná stavba stojí částečně i na pozemku parc.č. 1403 v k.ú.Mikulov na Moravě ve vlastnictví Ing.J. Š. je sporný. Obsahem uplatněné námítky je, že předmětná stavba stojí částečně na cizím pozemku (ve vlastnictví Ing.J. Š.). Jedná se tedy o otázku skutečného umístění předmětné stavby a nikoli sporné vlastnictví tohoto pozemku. Z vyjádření geodezie Břeclavsko (ke geometrickému plánu č. 2475-265/2008 k.ú.Mikulov na Moravě) ze dne 18.1.2010, které je obsaženo ve spisu vyplývá, že předmětná stavba byla zaměřena a bylo zjištěno, že včetně převážné části přízdívky stojí na pozemku parc.č. 3281/16 ve vlastnictví stavebníka a menší část přízdívky na pozemku parc. č. 3281/17 ve vlastnictví města Mikulov. Předmětná stavba tedy nezasahuje na pozemek ve vlastnictví Ing.J. Š. Stavební úřad si tak mohl (po zaměření předmětné stavby) učinit úsudek o této námitce, protože se nejednalo o námitku týkající se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv, a proto nedošlo k porušení ustanovení § 114 odst. 3 stavebního zákona.

Další dvě vytčené vady rozhodnutí stavebního úřadu, tedy neoznačení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu ve výrokové části rozhodnutí a absence stanovení termínu dokončení stavby v podmínkách výroku rozhodnutí, ačkoli byly oprávněné, již dostatečně neodůvodňovaly zrušení dodatečného stavebního povolení v přezkumném řízení, a to s ohledem na ochranu práv nabytých v dobré víře dle ustanovení § 94 odst. 5 správního řádu. V daném případě práva stavebníka, nabytá v dobré víře, převažovala nad veřejným zájmem, spočívajícím v dodržování zákonnosti vydávaných správních rozhodnutí (když porušení právních předpisů bylo pouze formálního charakteru a nemělo vliv na správnost a zákonnost

rozhodnutí jako celku). Vzhledem k tomu, že v době rozhodování byla předmětná stavba již dokončena, bylo zrušení dodatečného stavebního povolení z důvodu údajné újmy vzniklé jinému účastníkovi řízení, spočívající v poškození stavby v jeho vlastnictví, bezpředmětné. Plně se tak ztotožnil se závěry ministra vnitra do rozhodnutí, kterým zrušil rozhodnutí ministerstva a přezkumné řízení zastavil.

V souladu s ustanovením § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) vyzval soud osoby zúčastněné na řízení k vyjádření, zda budou svá práva v rámci řízení uplatňovat. Na výzvu reagoval S. V., který uvedl, že svá práva uplatňovat bude. Městskému soudu zaslal vyjádření, ve kterém uvedl, že podstatu žaloby tvoří utkvělá myšlenka žalobce, že stavebník umístil svou stavbu na pozemek ve vlastnictví žalobce. To ale není pravda, což vyplývá mimo jiné i z vyjádření žalovaného, ve kterém citoval stanovisko geodezie Břeclavsko ze dne 18.1.2010, ke geometrickému plánu č. 2476-265/2008 k.ú.Mikulov na Moravě). Naopak bylo zjištěno, že sklep ve vlastnictví žalobce na pozemku 1403 v k.ú.Mikulov proniká do parcely parc. č. 3281/16 ve vlastnictví vedlejšího účastníka. Pozemek parc.č. 1403 v k.ú. Mikulov na Moravě má totiž výměru 13 m², zatímco podlahová plocha „jiné stavby bez č.p. a č.e.“ – podzemního sklepa je 32,75 m². Z toho je patrné, že naopak stavba ve vlastnictví žalobce – podzemní sklep – zasahuje do pozemku vedlejšího účastníka. To ale žalobce není ochoten pochopit. Kromě této myšlenky nemá žádné námitky vůči průběhu řízení, ani netvrdí žádné relevantní porušení jeho práv. Dále poukázal na to, že žalobce jako, resp. jeho právní předchůdce, jeho matka, měl ve správním řízení postavení vlastníka sousedního pozemku a zároveň vlastníka podzemní stavby. Vedlejší účastník ale respektoval podmínky dodatečného stavebního povolení a k poškození stavby ve vlastnictví žalobce nedošlo. Mimo jiné žalobce podal žalobu na odstranění stavby k Okresnímu soudu v Břeclavi, která je zde vedena pod 8 C 76/2011 a dále podal žalobu o uhrazení částky 451.470 Kč s příslušenstvím – náhrady škody, která je vedena u Okresního soudu v Břeclavi pod sp.zn. 11 C 145/2010. Znalec ve statickém posudku, který nechal vedlejší účastník vypracovat, konstatoval, že trhliny ve sklepech byly způsobeny posunem dodatečného zásypu, a to daleko dříve než vedlejší účastník začal stavět, a dále špatným způsobem stavby klenbové konstrukce a chybným konstrukčním řešením přesahu klenby přes líc svislé stěny. Vzhledem k tomu, že žalobce neumožnil znalci přístup do sklepa, znalec vycházel z fotodokumentace.

Konstatoval, že novostavba ve vlastnictví vedlejšího účastníka neměla přímý vliv na většinu poruch na klenbě, navíc zděná klenba nebyla nikdy opravována. Dále uvedl, že stavba v žádném případě neohrozila stabilitu sklepu a znovu zopakoval, že klenba byla ve špatném technickém stavu již před realizací novostavby. K fiktivní vyvíňovací proluce, o které hovoří žalobce v bodě II. žaloby uvádí osoba zúčastněná na řízení, že stavba ve vlastnictví vedlejšího účastníka je v celé zastavěné ploše umístěna na pozemku ve vlastnictví vedlejšího účastníka, což vyplývá z geometrického plánu, který umístění stavby přesně dokumentuje. K bodu III. uvádí, že v žádném případě nebrání žalobci v užívání jeho pozemku a stavbu lisovny na pozemku o rozměrech 13 m², kde se navíc nachází podzemní stavba, považuje za zajímavý nápad. K bodu IV. uvádí, že pozměnění katastrální mapy je smyšlenou konstrukcí žalobce a přikládá rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně ze dne 23.5.2014, čj: ZKI BR-8-58/276/2014, kterým bylo rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav sp.zn. OR-108/2013-736/10 ze dne 5.2.2014 potvrzeno a odvolání Ing.J. Š. zamítnuto.

U jednání soudu setrvali účastníci i osoba zúčastněná na řízení na svých dosavadních stanoviscích.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Dne 26.8.2005 bylo vydáno stavební povolení č. 475/2005 na stavbu nazvanou lisovna s pobytovou místností na pozemku parc. č. 3281/16, 3281/3, a to stavebníkovi S. V. V průběhu stavebního řízení bylo zjištěno při místním šetření dne 21.7.2005, že do pozemku parc. č. 3281/16, na kterém se navrhuje stavba, přesahuje cca 2 metry podzemní sklep manželů K. Současně bylo zjištěno, že statika sklepa je dost narušena, což se projevuje značnými trhlinami v klenbě, je dost pravděpodobné, že obnažení klenby z boční strany by mohlo statiku více narušit a mohlo dojít k poškození klenby a jejímu zborcení. Vzhledem k této skutečnosti je nutné posouzení, eventuálně návrh na opatření statika a s tím spojená i oprava projektové dokumentace. Záznam byl doplněn o sdělení, že po vytyčení pozemku bylo zjištěno, že jenom nepatrná část sklepa přesahuje do pozemku 3281/16, což bude při stavbě respektováno. Rozhodnutí o vydání stavebního povolení nabylo právní moci dne 30.9.2005.

Dne 1.7.2008 provedl Městský úřad Mikulov, odbor územního plánování a stavebního řádu kontrolní prohlídku stavby, při které zjistil, že prováděná hrubá stavba včetně zastřešení, že stavba byla cca 1 m zkrácena, jelikož ve svahu od komunikace byla objevena původní zeď, která zůstala zachována, jelikož plnila funkci opěrné zdi a nebylo jí nutné odstraňovat. Současně prohlédl trhliny v sousedním sklepě, pořídil fotodokumentaci, zjistil, že stávající a dle sdělení vlastníka tři nové vzniklé trhliny jsou stabilizovány, sádrové terče ze dne 18.6.2008 byly neporušeny. Stavební úřad usoudil, že není nutné stavbu zastavovat a konstatoval, že případná náhrada škody je nutné, aby byla řešena v souladu s občanským zákoníkem v závislosti na tom, kdo ji způsobil. Na základě podnětu ve věci přezkumu pravomocných rozhodnutí sdělil Krajský úřad Jihomoravského kraje Ing. Š., že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná z důvodu, že již uplynula od nabytí právní moci lhůta 15 měsíců v souladu s ustanovením § 97 odst. 2 správního řádu. Napadenými rozhodnutími byly mimo jiné i stavební povolení č. 475/2005.

Dne 10.3.2009 se konala kontrolní prohlídka stavby a lisovny s pobytovou místností na pozemku parc. č. 3281/16 v k.ú. Mikulov na Moravě stavebníka S. V. Dne 4.5.2009 bylo vydáno oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby provedené v rozporu se stavebním povolením a dne 6.5.2009 podal S. V. žádost o dodatečné stavební povolení. Proto bylo usnesením ze dne 11.5.2009 přerušeno řízení o odstranění nepovolené stavby. Toto usnesení nabylo právní moci dne 18.8.2009. Proti usnesení o přerušení řízení o odstranění stavby podal Ing. Š. odvolání, usnesení o přerušení řízení bylo opraveno dne 27.5.2009. Dne 1.6.2009 podal Ing. Š. odvolání proti rozhodnutí ze dne 27.5.2009 o přerušení řízení a současně vznesl i námitku podjatosti stavebního úřadu Mikulov. Krajský úřad rozhodl o odvolání dne 12.8.2009 tak, že odvolání Ing. J. Š. zamítl a usnesení stavebního úřadu, kterým bylo přerušeno řízení o odstranění stavby potvrdil.

Dále bylo vedeno řízení o žádosti S. V. o vydání dodatečného povolení ze dne 6.5.2009. Na základě této žádosti, vydal Městský úřad Mikulov dne 16.9.2009 oznámení o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a dne 1.10.2009 vydal rozhodnutí č. 421/2009, kterým dodatečné stavební povolení vydal. O odvolání podaném Ing. Š. rozhodl Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu rozhodnutím ze dne 8.1.2010, čj: JMK 153440/2009, kterým prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil úřadu k novému projednání, přičemž mu vytkl, že nedostatečně hodnotil možnost účastenství

vlastníka stavby na pozemku parc. č. 3281/10 a dále, že nebylo stavebníkem doloženo právo existence stavby, resp. její části na pozemku ve vlastnictví města Mikulov, tedy pozemku parc. č. 3281/17. Krajský úřad konstatoval, že ve vazbě na odvolací námitky stavba lisovny nezasahuje na pozemek parc. 3.1403 v k.ú. Mikulov na Moravě, naopak stavba sklepa parc. č. 1403 minimálně ve své podzemní části zasahuje nejen pod pozemek 3281/17, ale i pod pozemek parc. č. 3281/16. Za stávajících podmínek s ohledem na předloženou a zjištěnou dokumentaci bylo nemožné a bezpředmětné zabývat se v této fázi posouzením míry dotčení podzemní části stavby sklepa.

V novém projednání žádosti S. V. doplnil dokumentaci skutečného provedení stavby o popis konstrukčního řízení a způsob provedení stavby v místě nad průnikem podzemního sklepa v pozemku parc. č. 1403 do pozemku parc. č. 3281/16. Následně rozhodnutím ze dne 8.6.2010 čj: MÚMI 10025279 stavební úřad předmětnou stavbu dodatečně povolil. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání Ing. J. Š., na jehož základě krajský úřad rozhodnutím čj: MK 106318/2010, sp.zn. S-JMK 106318/2010/OÚPSŘ ze dne 17.9.2010 změnil část výroku rozhodnutí stavebního úřadu tak, že bylo nově uvedeno, že se vydává dodatečné povolení stavby nazvané lisovna s pobytovou místností na pozemku parc. č. 3281/16 a 3281/17 v katastrálním území Mikulov na Moravě a vypustil čtvrtý odstavec výroku týkající se provedení části stavby na pozemku parc. č. 3281/17 v k.ú. Mikulov na Moravě a ve zbytku rozhodnutí potvrdil a odvolání Ing. Š. zamítl.

Po právní moci rozhodnutí o dodatečném povolení stavby bylo usnesením ze dne 25.10.2010 Městským úřadem Mikulov zastaveno řízení zahájené z moci úřední o odstranění stavby nazvané lisovna s pobytovou místností, jelikož řízení o podané žádosti o dodatečné povolení stavby bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ve věci.

Dne 16.11.2010 obdržel krajský úřad podání Ing. J. Š., které podle obsahu posoudil jako podnět k zahájení přezkumného řízení. V podání bylo uvedeno, že část předmětné stavby leží na jeho pozemku parc. č. 1403 v k.ú. Mikulov na Moravě, přičemž nikdy nebylo a nebude dojednáno zřízení věcného břemene ve prospěch této stavby. Na základě tohoto podnětu Ministerstvo pro místní rozvoj přezkoumalo rozhodnutí stavebního úřadu i krajského úřadu a rozhodnutím ze dne 11.3.2011 čj: 44261/2010-83/2937 vydaným ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutí stavebního úřadu i krajského úřadu zrušilo, když konstatovalo, že obě rozhodnutí byla vydána v rozporu s právními předpisy. Stavebnímu úřadu vytkl, že rozhodoval o námitkách, které nespádají do jeho rozhodovací pravomoci, a u níž zákon vylučuje možnost, aby si o nich stavební úřad učinil úsudek a rozhodl ve věci samé. Byl-li zpochybněn rozsah vlastnického práva stavebníka, jedná se nesporně o námitky občanskoprávního charakteru. Rozhodnutí o námitkách tohoto charakteru náleží výlučně do jurisdikce soudu. Krajský úřad tento rozpor v odvolacím řízení nezjistil a stejně tak nezjistil vady spočívající v neoznačení účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu.

Proti rozhodnutí ministerstva podal dne 30.3.2011 rozklad S. V., v něm vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím ministerstva, neboť rozhodnutí stavebního ani krajského úřadu nebyla vydána v rozporu s právními předpisy. Konstatoval, že pozemky parc. č. 1403 a 3281/16 v k.ú. Mikulov byly řádně rozděleny a městem Mikulov odprodány a zapsány v katastru nemovitostí. Problém nastal po postavení předmětné stavby a podání žádosti o dodatečné povolení, kdy Ing. Š. začal dělat problémy spočívající v ničení jeho majetku. Předmětná stavba nenarušila sklep Ing. Š., ve znaleckém posudku zpracovaném Ing. K. Č.,

CSc chybí zmínka o tom, že sklep je 90 let starý a bez řádné údržby podléhá chátrání. Navrhl proto, aby rozhodnutí stavebního i krajského úřadu byla potvrzena.

O rozkladu rozhodl ministr pro místní rozvoj napadeným rozhodnutím, kterým rozhodnutí ministerstva ze dne 11.3.2011 zrušil a přezkumné řízení zastavil. V odůvodnění konstatoval, že obsahem uplatněné námítky je, že předmětná stavba stojí částečně na cizím pozemku (ve vlastnictví Ing. J. Š.). Jedná se tedy o otázku umístění předmětné stavby a nikoli sporné vlastnictví tohoto pozemku. Z vyjádření geodézie Břeclavsko vyplývá, že předmětná stavba byla zaměřena a bylo zjištěno, že včetně převážné části přízdívky stojí na pozemku parc. č. 3281/16 ve vlastnictví S. V. a menší části přízdívky na pozemku parc. č. 3281/17 ve vlastnictví města Mikulov (přičemž ve správním spisu je založena smlouva o právu stavby k tomuto pozemku mezi odvolatelem a městem Mikulov). Z toho vyplývá, že předmětná stavba nezasahuje na pozemek ve vlastnictví Ing. J. Š. a stavební úřad si mohl učinit úsudek o této námitce. K porušení ustanovení § 114 odst. 3 stavebního zákona proto nedošlo.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu tvrzených důvodů v podané žalobě s přihlédnutím ke skutkovému a právnímu stavu, který tu byl v době jeho vydání (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.r.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podstatou žalobních námitek, které vznáší žalobce vůči všem napadeným rozhodnutím, je tvrzení žalobce, že stavba lisovny vybudované S. V. zasahuje na jeho pozemek p.č. 1403, což mu brání tento pozemek svobodně užívat, např. jej zastavět.

Soud považuje za důležité nejprve vyjasnit vůči kterým z napadených rozhodnutí je žaloba přípustná a která žalobou napadená rozhodnutí naopak soud přezkoumávat v tomto řízení nemůže.

Z podané žaloby soud zjistil, že žalobce označil jako napadené rozhodnutí pouze rozhodnutí ministerstva ro místní rozvoj, i když dále uvedl, že se jedná o rozhodnutí ze dne 25.8.2011, č.j. 17043/201-3-4. Z toho soud dovodil, že žaloba správně směřuje proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj, který rozhodl ve druhém stupni o rozkladu proti rozhodnutí ministerstva pro místní rozvoj ze dne 11.3.2011, č.j. 44261/2010-83/2937 vydaném v přezkumném řízení. Soud proto v další části rozhodnutí k žalobním námitkám přezkoumal obě rozhodnutí vydaná v přezkumném řízení, když žalobu proti těmto rozhodnutím shledal přípustnou.

Naopak nepřipustná je žaloba v té části, ve které se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu ze dne 17.9.2010, čj: MK 106318/2010, sp.zn. S-JMK 106318/2010/OÚPSŘ, kterým částečně změnil rozhodnutí Městského úřadu Mikulov o dodatečném povolení stavby ze dne 8.6.2010 čj: MÚMI 10025279.

Soud při posouzení, zda je žaloba projednatelná i v této části, vycházel z ustanovení § 46 odst.1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.r.s.), podle kterého soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně. Podle ust. § 72 odst.1 s.r.s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem,

nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Podle odst. 4 téhož ustanovení s.ř.s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje nabylo právní moci dne 23.9.2010. Lhůta pro podání žaloby proti tomuto rozhodnutí uplynula dne 23.11.2010, avšak žalobce podal žalobu u soudu až dne 1.11.2011, tedy prokazatelně po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Městský soud proto žalobu v té části, ve které se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje a jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí Městského úřadu Mikulov, pro opožděnost odmítl. Protože soud dospěl k závěru, že opožděnost podání žaloby proti těmto rozhodnutím je zcela evidentní a zřejmou skutečností, žalobu odmítl sám, aniž se zabýval otázkou místní příslušnosti či nepřislušnosti zdejšího soudu. Úkony, které by činil v případě, že by nejprve rozhodl o vyloučení věci a postoupení věci ke Krajskému soudu v Brně, považoval za zcela formální, a to i z toho důvodu, že žalobce zmiňuje rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje i Městského úřadu v Mikulově spíše okrajově a ani tyto správní orgány jako žalované správní orgány neoznačuje.

Městský soud se proto dále zabýval tím, zda námitky uvedené v žalobě jsou důvodné ve vztahu k napadenému rozhodnutí ministra pro místní rozvoj, které bylo vydáno v přezkumném řízení. Městský soud považuje za nutné zdůraznit, že z ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu vyplývá, že přezkumné řízení je řízením specifickým, které má charakter mimořádného opravného prostředku směřujícího do změny či zrušení již pravomocného rozhodnutí správního orgánu. V rámci přezkumného řízení přezkoumávají správní orgány pravomocná rozhodnutí pouze z toho hlediska, zda je již pravomocné rozhodnutí správního orgánu v souladu s právními předpisy.

Podle § 94 odst. 4 správního řádu je správní orgán povinen zastavit přezkumné řízení, jakmile po jeho zahájení dospěje k závěru, že přezkoumávané rozhodnutí bylo sice vydáno v rozporu s právním předpisem, nicméně že by újma vzniklá jeho zrušením nebo změnou některému z účastníků, který práv z tohoto rozhodnutí nabyl v dobré víře, byla ve zjevném nepochybném poměru k újmě, která by jinak vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu.

Městský soud proto při přezkoumání napadeného rozhodnutí ministra pro místní rozvoj a jemu předcházejícího rozhodnutí ministerstva hodnotil, zda se správní orgány v přezkumném řízení držely zákonem daných kritérií.

Žalobce stejně tak jako v odvolání, i v rámci svého podnětu k zahájení přezkumného řízení, vznesl námitku, že předmětná stavba lisovny stojí částečně i na pozemku parc. č. 1403 v k.ú. Mikulov na Moravě, který je v jeho vlastnictví. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí ze dne 11.3.2011 dospělo k závěru, že obě rozhodnutí, tedy Krajského úřadu Jihomoravského kraje i Městského úřadu Mikulov, byla vydána v rozporu s právními předpisy, konkrétně s § 114 odst. 3 stavebního zákona, což spatřovalo v tom, stavební úřad rozhodoval o námitkách, které nespádají do jeho rozhodovací pravomoci, a u nichž zákon vylučuje možnost, aby si o nich stavební úřad učinil úsudek a rozhodl ve věci samé. Byl-li zpochybněn rozsah vlastnického práva stavebníka, jedná se nesporně o námitky občanskoprávního charakteru. Rozhodnutí o námitkách tohoto charakteru náleží výlučně do jurisdikce soudu. Ministerstvo proto vytkló Krajskému úřadu, že tento rozpor v odvolacím řízení nezjistil a stejně tak mu vytkl, že nezjistil vady spočívající v neoznačení účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu.

Z podané žaloby vyplývá, že žalobcem uplatněné námitky směřují proti rozhodnutím vydaným v řízení o dodatečné povolení stavby, jejichž přezkoumáním se soud z důvodu opožděnosti podané žaloby zabývat nemůže, případně proti rozhodnutí stavebního úřadu o vydání stavebního povolení pro S. V., které ale ani nebylo podanou žalobou napadeno.

Městský soud však pro úplnost přezkoumal obě rozhodnutí vydaná v přezkumném řízení a se zaměřil na to, zda byla vydána v souladu s právními předpisy, když z podané žaloby je patrné, že žalobce se závěry uvedenými v rozhodnutí ministra o rozkladu nesouhlasí a nadále tvrdí, že se příslušná stavba lisovny nachází částečně na pozemku p.č. 1403 v jeho vlastnictví.

Městský soud vycházel z toho, že rozkladem S. V. napadl rozhodnutí vydané v přezkumném řízení, a proto mohl ministr v řízení o rozkladu posoudit pouze, zda rozhodnutí vydané v přezkumném řízení bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Ministerstvo v přezkumném řízení tento nesoulad shledalo v tom, že stavební úřad rozhodl v rozporu s ustanovením § 114 odst. 3 stavebního zákona o námitkách, které mají nesporně občanskoprávní charakter, tedy o otázce sporného vlastnictví k pozemku.

Městský soud dospěl k závěru, že ministerstvo zaujalo nesprávný závěr, že byl zpochybněn rozsah vlastnického práva. Jak správně ale uvedl ministr v rozhodnutí o rozkladu, je z vydaných rozhodnutí patrné, že předmětem řízení není otázka vlastnictví pozemku parc. č. 1403 v k.ú. Mikulov, neboť tento pozemek je zcela jednoznačně ve vlastnictví žalobce, které nikdo v průběhu řízení nezpochybňoval. Předmětem řízení ale není ani otázka vlastnictví stavebníka S. V. k pozemku parc. č. 3281/16. Hranice těchto pozemků jsou dány a ani sám žalobce nikdy nezpochybňoval, že by hranice těchto pozemků měla vést jinak. Z ustanovení § 114 odst. 3 stavebního zákona ale vyplývá, že si stavební úřad nemůže učinit úsudek a ve věci rozhodnout o občanskoprávních námitkách pouze v případě, že jde o námitky, které se týkají existence práva nebo rozsahu vlastnických práv. Taková situace ale v daném případě nenastala.

Z uvedeného vyplývá, že závěr ministra o tom, že správní orgány - Krajský úřad Jihomoravského kraje a Městský úřad Mikulov - rozhodly v řízení o vydání dodatečného stavebního povolení v souladu s právními předpisy, je zcela správný. Z uplatněných námitek je patrné, že žalobce namítá, že část stavby lisovny S. V. stojí na jeho pozemku. Obsahem uplatněné námitky je tedy otázka umístění stavby lisovny, tedy zda je umístěna na pozemku žalobce, což je otázka, kterou si může stavební úřad v rámci svých zákonem daných kompetencí vyřešit sám. Umístění stavby řeší stavební úřad v rámci řízení o vydání územního rozhodnutí, případně v dalších navazujících řízeních vedených stavebním úřadem. V projednávané věci to znamená, že pokud některý z účastníků nesouhlasil s vydáním dodatečného stavebního povolení, které bylo pravomocně vydáno dne 23.9.2010, mohl se domáhat přezkoumání tohoto rozhodnutí u příslušného správního soudu, nikoli v rámci přezkumného řízení, které jak již soud shora uvedl, je řízením specifickým a svým charakterem výjimečným institutem. Pokud žalobce tuto možnost nevyužil, nemohl se domáhat ochrany svých práv v přezkumném řízení, které otázku umístění stavby a s ní spojené námitky již řešit nemůže.

Vzhledem k tomu, že po projednání podané žaloby na základě výše uvedeného odůvodnění soud neshledal žádné důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst.1 soudního řádu správního, podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze ve výroku II. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O nákladech osoby zúčastněné na řízení soud nerozhodoval, neboť osoba zúčastněná na řízení náklady nepožadovala.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. května 2016

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu